

Arrest

**nr. 121 995 van 31 maart 2014
in de zaak X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. MAJUMDAR loco advocaat M. LECOMPTE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 januari 2013 en heeft zich vluchteling verklaard op 31 januari 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 januari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 1 oktober 2013.

1.3. Op 22 november 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Nablous, Westbank, en van Palestijnse origine te zijn. Uw ouders, drie broers en twee zussen zijn er nog steeds woonachtig.

Sinds u kind was speelde u meer spelletjes zoals meisjes en als uw moeder met u naar een speelgoedwinkel trok, koos u altijd voor een Barbie en dit tot verwondering van de eigenaar van de winkel. Op uw twaalfde voelde u zich aangetrokken tot een leraar en toen u volwassen werd koesterde u seksuele gevoelens voor deze man.

U ging in de leer bij een Griekse pater (kerk Bir Yaqoub in Nablous) om zich te bekwamen in het bewerken van glas, doch u hield dit verborgen voor uw ouders daar ze moslims waren. Uw geld verdiende u door allerlei jobs te doen. Af en toe kon u ook wat kunstwerken verkopen.

Op uw zeventiende of achttiende (2006/2007) begon u een relatie met een buurman, M.(...) A.(...).

U had gedurende een tweetal jaar een nogal intense relatie met deze persoon, het derde jaar begon de relatie te verwateren omdat M.(...) schrik had dat de relatie te ver zou gaan. Tevens had u nog een vriend, R.(...) die ook homoseksueel was, maar met wie u geen relatie had en had u nog een vriendin die lesbisch is. U hield uw geaardheid verborgen voor uw familie.

In februari 2010 leerde u I.(...) kennen en jullie begonnen een relatie. In april 2011 zou u vier dagen door de politie aangehouden zijn geweest naar aanleiding van het feit dat u foto's met betrekking tot homoseksualiteit zou gedownload hebben op uw facebook. U denkt dat een vriend u verklikt heeft. U zou vrijgelaten zijn na uw belofte geen foto's meer te downloaden en zou geen verdere problemen met de politie meer hebben ondervonden. U vertelde uw ouders dat u aangehouden was omwille van een ruzie met een andere man.

Einde mei 2011 beëindigde I.(...) telefonisch jullie relatie omdat zijn familie hierachter was gekomen, hoe dit precies in zijn werk was gegaan weet u niet. Tevens liet hij u weten dat hij van plan was zijn familie te verlaten. Ongeveer een week later begon u dreig telefoons te ontvangen van diens broer die u verantwoordelijk stelde voor de homoseksuele geaardheid van I.(...), doch u hebt nooit persoonlijke aanvaringen gehad met diens familie. U probeerde de volgende twee jaar wegen en straatjes te nemen die door zijn familie niet gebruikt werden en waar weinig circulatie was. Via kennissen hebt u vernomen dat I.(...) intussen in Israël zou werken.

Op 20 januari 2013 verliet u legaal de Westbank naar Jordanië en zette u op illegale wijze uw reis verder via Syrië, Turkije, Griekenland en Italië naar België, waar u op 31 januari 2013 asiel aanvraagde. U hebt weliswaar nog contact met uw ouders, doch u hebt hen verteld dat u omwille van de politieke situatie asiel hebt aangevraagd. Zij zouden tijdens uw verblijf op de Westbank niet op de hoogte zijn geweest van uw geaardheid, doch nu hebt u het vermoeden dat ze het te weten zijn gekomen.

B. Motivering

Na uw beide gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS I dd. 5 maart 2013 en CGVS II dd. 1 oktober 2013) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt de Westbank te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo kunnen er toch heel wat bedenkingen worden gemaakt met betrekking tot uw bewering homoseksueel te zijn en de daaruit voortvloeiende problemen en wel om volgende redenen.

U gevraagd sinds wanneer u beseft hebt dat u homoseksueel bent, stelt u vooreerst sinds u kind bent. U speelde immers meer spelletjes die geschikt waren voor meisjes, had de neiging de rol van het meisje te spelen en wanneer u met uw moeder speelgoed ging kopen, koos u voor een Barbie, dit tot verbazing van de winkelier (CGVS I p.3). Uw antwoord is behoorlijk stereotiep en is niet bepaald overtuigend te noemen. Andermaal gevraagd wanneer u zich realiseerde dat u zich tot mannen aangetrokken voelt, stelt u dat u zich, toen u twaalf of dertien jaar, aangetrokken voelde tot een leraar. Erop gewezen dat het feit dat u zich aangetrokken voelde tot een leraar toen u twaalf was toch nog niet wil zeggen dat u homoseksueel bent, geeft u toe dat dit effectief niet het geval is en u wilde achterhalen of meisjes iets voor u waren. U dan andermaal de vraag gesteld, stelt u dat u op uw achttiende wist dat u homoseksueel bent. Gevraagd hoe u tot dit besef bent gekomen en of u ooit een relatie met een meisje hebt gehad, ontkent u een dergelijk gegeven en stelt u nooit het lichaam van een meisje te hebben gezien. U zou altijd toenadering tot mannen hebben gezocht, ze zouden een leegte in u opvullen. Als iemand u beviel, droomde u van die persoon waar u ook was. Wanneer de zussen van uw schoonzus toenadering zochten, voelde u niets (CGVS II p.2). Andermaal dient opgemerkt dat uw antwoorden persoonlijke betrokkenheid ontberen en dat u vervalt in gemeenplaatsen. U gevraagd hoe u met dit gevoel homoseksueel te zijn omging, ontwijkt u een antwoord en stelt u dat u naar de aanwezigheid van deze persoon verlangde, in casu de leraar, wat zoals gezegd geen antwoord is op de u gestelde vraag (CGVS I p.3). Mocht u effectief homoseksueel zijn kan er toch van uitgegaan worden dat u genuanceerd zou kunnen uitleggen hoe u deze bewustwording hebt ervaren, wat er in u omging, wat u precies aantrok in mannen en u niet, zoals reeds werd opgemerkt, vervalt in stereotypen.

Daarenboven moet deze bewustwording een enorme impact op u gehad hebben, temeer u dan ook nog eens duidelijk aangeeft dat dit onderwerp taboe is op de Westbank en u dit gegeven verborgen hield voor uw familie en omgeving, andermaal redenen waarom uw eerder oppervlakkige verklaringen niet kunnen overtuigen (CGVS I p.5).

U gevraagd wanneer u voor het eerst een relatie met een man hebt gehad, stelt u in kader van het eerste gehoor op het CGVS, dat u een relatie 'in de betekenis van een relatie' enkel met I.(...) zou hebben gehad. Gevraagd of dit wil zeggen dat I.(...) uw eerste en enige relatie was, beaamt u dit volmondig. Deze relatie zou in februari 2010 zijn begonnen (CGVS I p.3-4). Het wekt dan ook de nodige verbazing dat u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS plots verwijst naar een relatie die u met uw buurman M.(...) A.(...) zou hebben gehad. Gezien deze relatie zou zijn begonnen toen u 17 of 18 jaar oud was kan het bezwaarlijk overtuigen dat u hier nooit in kader van uw eerste gehoor op zou hebben gewezen. Immers, uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat dit niet alleen uw eerste homoseksuele relatie was maar dat die relatie daarenboven zo'n drie jaar zou hebben geduurd, waarvan de twee eerste jaren naar uw zeggen zeer intensief waren. U stelt 'ik zag hem iedere dag en iedere keer was er een relatie wanneer ik hem zag'. Jullie zouden seksuele contacten hebben gehad, maar niet 'all the way zijn gegaan'. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u in deze relatie de eerste stap hebt gezet en u hem ervan hebt overtuigd dat er wel degelijk mannen zijn die van mannen houden en dat het enkel de maatschappij is die zulks niet tolereert. U geeft duidelijk aan dat M.(...) eerst tegenstribbelde en u toch heel wat overtuigingskracht aan de dag hebt moeten leggen om hem te overhalen iets met u te beginnen. Gezien deze relatie toch een enorme impact op u moet hebben gehad en heel belangrijk moet zijn geweest voor uw bewustwording homoseksueel te zijn en ze daarenboven toch een niet onaanzienlijke periode heeft geduurd, kan het totaal niet overtuigen dat u hier niet eerder over hebt gerept (CGVS II p.2). U logischerwijze dan ook met deze omissie geconfronteerd, stelt u dat er de vorige keer gesproken was over de reden waarom u de Westbank hebt verlaten en dat die reden de bedreiging was uitgaande van de familie van I.(...) en het gegeven dat u er als homoseksueel niet kunt leven (CGVS II p.3). Los van het feit dat er zich een probleem van geloofwaardigheid stelt met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met de familie van I.(...) (zie infra) biedt uw uitleg geen afdoende verschuiving gezien het belang van deze relatie zoals uiteengezet in bovenstaande paragraaf.

U gevraagd of u nog andere homoseksuelen kent op de Westbank, verwijst u dan ook nog een naar een vriend die u zou gehad hebben, R.(...). U zou met hem enkel een vriendschappelijke relatie hebben gehad en u zou hem tijdens het eerste gehoor op het CGVS niet ter sprake hebben gebracht. U gevraagd waarom u dit toen hebt nagelaten, stelt u de eerste keer schrik te hebben gehad (CGVS II p.3).

Gezien u in kader van uw asielaanvraag te kennen gaf omwille van uw homoseksualiteit asiel aan te vragen en u geen schroom had te vertellen over uw relatie met I.(...), kan het totaal niet overtuigen dat u wel bevreesd zou zijn te vertellen over een louter vriendschappelijke relatie. Dit houdt geen steek. Gezien u in kader van uw tweede gehoor op het CGVS wil laten uitschijnen dat u toch wel meerdere kennissen had binnen het homoseksuele milieu, dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen geen andere homoseksuelen behalve I.(...) en een lesbische vriendin te kennen, kan het niet overtuigen dat u, gevraagd of er op de Westbank plekken zijn waar homoseksuelen elkaar officieus kunnen ontmoeten, u stelt dat mocht dit zo zijn, u ernaartoe zou gaan. Gevraagd of R.(...) zulke plekken niet kende, stelt u dat hij dit misschien wel wist, maar dat hij het niet durfde zeggen. Gezien u er prat op gaat met deze persoon een vriendschappelijke band te hebben gehad, kan het niet overtuigen dat jullie over een dergelijk homocircuit niet zouden hebben gesproken (CGVS I p.4; CGVS II p.3).

Ook wat betreft uw vrees ten overstaan van de familie van I.(...) naar aanleiding van de door u beweerde relatie dienen de nodige opmerkingen te worden gemaakt. U stelt sinds februari 2010 met deze persoon een relatie te hebben gehad die midden mei 2011 abrupt beëindigd werd door een telefoontje van I.(...). Een week later zou u dan telefonische bedreigingen zijn beginnen te ontvangen. Aanvankelijk stelde u tijdens uw eerste gehoor slechts te kunnen vermoeden dat u gebeld werd door de broer van I.(...). Op het einde van dit gehoor geeft u dan plots aan dat de beller bij aanvang van het gesprek duidelijk te kennen gaf I.(...)s broer te zijn. U erop gewezen dat u eerst toch enige twijfel had, komt u niet verder dan te stellen 'heb ik dat gezegd?' (CGVS I p.5, 7). Aanvankelijk stelde u dat deze dreigtelefoons begonnen een week na het telefoontje van I.(...) midden mei 2011. Tijdens uw tweede gehoor hiernaar gepeild, stelt u dat deze telefoons pas rond november/december 2011 begonnen (CGVS I p.4-5; CGVS II p.4). U tijdens het eerste gehoor gevraagd van wanneer ongeveer het laatste dreigtelefoontje dateert, stelt u vermoedelijk november 2011. Tijdens het tweede gehoor gepeild naar het laatste telefoontje, antwoordt u 'de laatste maanden van 2012' (CGVS I p.5; CGVS II p.5). Het hoeft geen betoog dat deze discrepanties bezwaarlijk kunnen overtuigen daar dit gegeven de kern van uw asielaanvraag betreft.

Verder is het weinig aannemelijk dat u enerzijds stelt sinds mei/juni 2011 doodsb bedreigingen te hebben gekregen, maar u dan toch nog meer dan twee jaar op de Westbank bent gebleven. U specifiek gevraagd of u persoonlijk ooit problemen hebt gehad met de familie van I.(...), stelt u 'het gebeurde telefonisch, ik koos voor wegen en straten waar ik niemand tegen kon komen, ik wilde vermijden dat ik opgespoord kon worden. Dus tijdens die periode leefde ik in een nachtmerrie, ik was bang van zijn ouders, bang dat mijn ouders het te weten zouden komen' (CGVS I p.5). De vaststelling dat u nog meer dan twee jaar bent gebleven is niet in overeenstemming met de door u beweerde vrees. Uw verschooning dat u geen geld had doet gezien de door u beweerde doodsb bedreigingen en de angst dat uw familie het te weten zou kunnen komen, wat volgens u ook tot uw dood zou kunnen leiden, geen afbreuk aan deze appreciatie (CGVS I p.7; CGVS II p.5).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt aangaande uw homoseksuele geaardheid en hebt u de door u aangehaalde problematiek totaal niet aannemelijk gemaakt en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd. De vaststelling dat u de regenboogvlag kent, een aantal personen uit het openbaar leven die homoseksuelen genegen zijn en een organisatie die opkomt voor de rechten van de homoseksuelen kunt benoemen doet hieraan gezien bovenstaande bemerkingen geen afbreuk.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, geboorteakte, document van het ziekenhuis waarin u geboren bent, uw diploma. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit en opleiding, gegevens die hier niet ter discussie staan. Verder een internetartikel over Palestijnse homoseksuelen die naar Israël vluchten, doch dit stuk heeft geen betrekking op u persoonlijk (CGVS II p.5). U wilde tijdens het tweede gehoor op het CGVS een video tonen over homo's in Palestina en hun ervaringen, doch gezien u zelf hier niet in figureert, werd deze video door het CGVS niet bekeken (CGVS II p.3). Tot slot legt u nog een medisch rapport voor, dit heeft betrekking op uw medische toestand, niets meer en niets minder. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Tot slot, uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de Westelijke Jordaanoever. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever blijkt dat het conflict dat dit gebied actueel kenmerkt niet kan bestempeld worden als een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er is geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten (zie bijgevoegde COI Focus: Cisjordanie-Situation Sécuritaire dd. 04/10/2013).

Het geweld dat de Westelijke Jordaanoever actueel kenmerkt is eerder gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen komen hoofdzakelijk bij manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie en de Muur wordt geuit; wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd worden door de Israëlische troepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Actueel is er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel – aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling –, afgeleid uit de schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft geantwoord op de door hem ingediende asielaanvraag, waaruit duidelijk blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging had in de zin van de Conventie van Genève, terwijl de formele en de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 betreffende

de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen. Verzoeker stelt niet akkoord te kunnen gaan met het feit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit om zijn asielaanvraag af te wijzen omdat hij zijn vrees voor vervolging niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker kondigt aan dat hij ter zitting voldoende bewijzen zal neerleggen waaruit blijkt dat zijn seksuele geaardheid niet in twijfel kan getrokken worden. Zo heeft hij bewijzen (videomateriaal) waarin duidelijk te zien is dat hij seksuele handelingen stelt met iemand van hetzelfde geslacht. Voorts verwijst verzoeker naar rechtspraak van het Hof van Justitie van 7 november 2013 (X, Y en Z tegen Nederland) waaruit blijkt dat homoseksuelen een specifieke sociale groep zijn, dat van een homoseksuele asielzoeker niet gevraagd mag worden dat hij in zijn land van herkomst zijn geaardheid geheim houdt of zich terughoudend opstelt om vervolging te voorkomen, dat de loutere strafbaarstelling van homoseksuele handelingen op zich niet beschouwd wordt als een daad van vervolging doch dit wel het geval is als het land van herkomst een gevangenisstraf daadwerkelijk toepast en dat een vluchteling erkend moet worden wanneer vast staat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst op grond van zijn homoseksualiteit een reëel risico op vervolging loopt. Het Commissariaat-generaal gaat volgens verzoeker uit van een verkeerde zienswijze, door te stellen dat hij – als homoseksueel – zich bepaalde vragen diende te stellen, bepaalde afzonderlijke plaatsen diende te bezoeken om zijn geaardheid kracht bij te zetten. Verzoeker is vervolgd over het stereotype gedrag en benadering door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat uitgaat van zeer denigrerende en discriminerende uitgangspunten. Verzoeker is de mening toegedaan dat zijn verklaringen niet grondig geanalyseerd worden, rekening houdende met de mate van detail welke hij gaf tijdens zijn verklaringen. Hij verduidelijkt verder dat vervolging niet noodzakelijk hoeft te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, maar ook kan verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden, hetgeen waarvan hij net te lijden heeft. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door hem uiteengezette vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Verzoeker meent dat geen van de argumenten van het Commissariaat-generaal volstaan om te concluderen dat zijn asielaanvraag ongegrond zou zijn en dat het Commissariaat-generaal slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waarin hij zich bevond.

2.2. In een tweede middel – aangaande de weigering van de subsidiaire bescherming –, afgeleid uit de schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing, wijst verzoeker erop dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken in haar reisadvies de situatie in de Westelijke Jordaanoever als onveilig beschrijft. Uit dit reisadvies en de algemene gegevens blijkt dat de situatie zeer onveilig is en dat het dan ook geenszins aangewezen is om er iemand naartoe te sturen. Wat men aan zijn eigen bevolking afraadt, kan men onmogelijk opleggen aan iemand van andere origine, aldus nog verzoeker. Verzoeker wijst erop dat blijkens de Europese Richtlijn 2004/83/EG een tijdelijke maar verlengbare verblijfstitel dient te worden toegekend aan vreemdelingen die aantonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstig schade bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoeker neemt er akte van dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat er vaak incidenten plaatsvinden in de Westelijke Jordaanoever, maar deze bagatelliseert tot enkele ‘zelf uitgelokte’ incidenten. Verzoeker betwist dit en stelt dat de situatie in het algemeen nog zeer onveilig is en men in een quasi permanente staat van oorlog leeft. Verzoeker ontkent niet dat er in de Westelijke Jordaanoever geen algemeen gewapend conflict is doch meent dat de vervolging en de talrijke aanslagen voldoende zijn voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een financieel attest van het OCMW van Ingelmunster van 5 december 2013, het document “*Persecution of Homosexuals (Palestinian Authority area)*” van Wikislam, het document “*Seks op kamp*” dat betrekking heeft op een uitzending van Koppen op één en een e-mail van Suzanne Zelei, coördinator van de Zweedse vereniging RFSL, waaruit blijkt dat verzoekers lesbische vriendin M.B. in Zweden als vluchteling werd erkend, dat zij verzoeker bij naam heeft genoemd in haar asielaanvraag en dat een kopie van haar asielinterview zal worden overgemaakt aan verzoekers raadsman.

Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet legt verzoeker ter zitting een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een chatoverzicht alsook mailverkeer tussen verzoeker en een zekere A.M., diverse e-mails waarin verzoeker onder meer aan The Norwegian Directorate of Immigration uitleg en hulp vraagt met betrekking tot het indienen van een asielaanvraag in

Noorwegen omwille van zijn homoseksuele geaardheid, een vertaling in het Engels van een uittreksel uit het interview van verzoekers vriendin M.B., afgenomen in het kader van haar asielaanvraag in Zweden, de Zweedse verblijfsvergunning, identiteitskaart en paspoort van verzoekers lesbische vriendin M.B. en de beslissing waarbij zij in Zweden erkend werd als vluchteling met vertaling in het Engels. Daarnaast gaf verzoeker ter zitting aan een filmopname te willen tonen waarop hij seksuele daden met een persoon van hetzelfde geslacht stelt en die derhalve zijn homoseksuele geaardheid kan bevestigen.

Aan verwerende partij gevraagd naar haar standpunt omtrent deze nieuwe elementen, geeft zij aan van oordeel te zijn dat een bijkomend onderzoek noodzakelijk is. De Raad treedt dit standpunt bij.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 november 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS